

LICEUL VOCAȚIONAL PEDAGOGIC

„NICOLAE BOLCAȘ”

BEIUȘ - BIHOR

PARCUL MIHAI ȚEPES nr. 4

Tel., fax : 0269 322529

Nr. 524/15 SEP 2016
MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE
INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN BIHOR
LICEUL VOCAȚIONAL PEDAGOGIC „NICOLAE BOLCAȘ” BEIUȘ

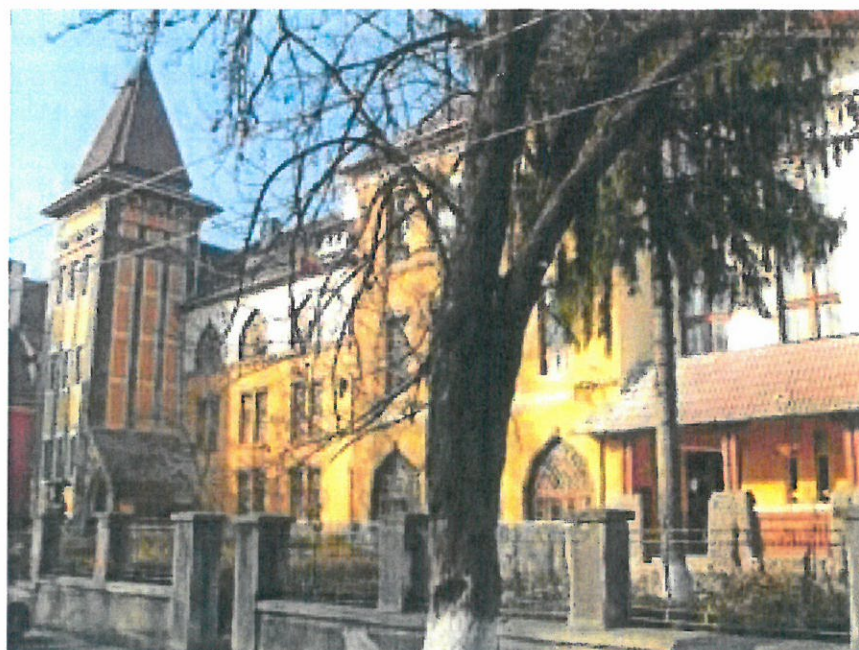
PLANUL DE DEZVOLTARE INSTITUȚIONALĂ 2013 – 2018

revizuit în anul 2016,
conform cu Planul Local de Acțiune pentru
Învățământ 2013-2020

Aprobat CA 28.10.2013

Aprobat CP 28.10.2013

Revizuit în CA CP 15.09.2016

PREZENTAREA ORGANIZAȚIEI ȘCOLARE

LICEUL VOCAȚIONAL PEDAGOGIC „NICOLAE BOLCAȘ” DIN BEIUȘ formează de 91 de ani, cu devoțiune și dăruire minți și inimi de autentici dascăli, la rândurile formatori de conștiințe și viitoare personalități. Și-a deschis porțile spre a-i învăța pe cei care aveau pe alții să-i învețe la data de 10 octombrie 1922.

Anii 1918-1922 aveau să aducă o întregire firească a tuturor românilor în granițele aceluiaș stat, o dorință exprimată frecvent începând cu a doua jumătate a secolului al XIX de către elita politică românească, susținută energic de națiunea română și devenită realitate abia la finalul primei conflagrații mondiale.

Din perspectiva noastră a oamenilor locului, Unirea din 1918 a reprezentat o binefacere într-o proporție mult mai mare, decât pentru cei din afara arcului carpatic, adică din Vechiul Regat al României, deoarece identitatea noastră națională a ardelenilor va beneficia după 1918 de tot ceea ce presupune protecția statului națiune.

Poetul și academicianul Lucian Blaga, în 1919, publica un volum memorabil de poezii, intitulat *Poemele luminii*. Întrebat o dată de ce l-a numit așa, a mărturisit: *Pentru că marea lumină s-a revărsat asupra noastră după gestul energic făcut de națiunea română în 1918.* (Ion Aurel Pop, discurs rostit la Oradea în 27 martie 2013 sala mare a Primăriei) Nicolae Iorga considera acest volum ca *un dar al Ardealului de ziua Marii Uniri*.

Peste Țara Beiușului, *lumina* de care vorbea Lucian Blaga s-a revărsat plener, după 1918, deoarece pe lângă ctitoria ridicată în spiritul *epoci luminilor* de episcopul greco-catolic Samuil Vulcan, a apărut în 1922 *Școala Normală de învățătoare*. Astfel lumina cunoașterii, înțelepciunea, credința, indiferent de confesiune au fortuit identitatea națională. În fapt în aceeași ani episcopul ortodox Roman Ciorogariu spunea că frontierele nu se apără numai cu tunurile, ci și cu sufletul. Iar a vorbi românește, a simți românește se învață în școală.

Beiușul – această mică așezare urbană de la marginile de vest ale etnicului românesc – s-a afirmat în istoria românilor prin așezămintele sale culturale: școli, internate școlare, asociații și societăți culturale, născute din stăruința celor două

biserici surori ortodoxă și greco-catolică și întreținute prin jertfele ierarhilor, intelectualilor și credincioșilor ambelor confesiuni. Vechii școli primare cu limba de predare latină de la 1553 (Mihai Bordeianu, Petru Vladcovschi, 1979:15) (școli similare mai vechi existau doar în Orăștie și Turda, din 1522) (*Ibidem*) i s-au adăugat în secolele următoare altele în limba română, majoritatea lor fiind cu caracter confesional, deci național: *școala poporală* în care învățau împreună copiii de confesiune ortodoxă și greco-catolică (1756); *școala orășenească mixtă* (1779); *școala poporală greco-catolică*(1787); *școala primară confesională ortodoxă de băieți* (1808) și *de fete* (1912); *Gimnaziul superior greco-catolic de băieți* (1828); *Școala profesională de ucenici* (1886); *Internatul Pavelean greco-catolic de băieți* (1887); *Școala civilă (medie) greco-catolică de fete* (1896), devenită ulterior liceu (1919); *Internatul ortodox de băieți* (1899) și *Internatul ortodox de fete* (1929 și dezvoltat în 1938)(Dr. Const. Pavel,1928:passim).

Alături de aceste școli românești, au existat și altele , aparținând celorlalte confesiuni: o *școală poporală romano-catolică* (de pe la începutul secolului al XVIII-lea, Beiușul fiind a doua reședință a Episcopiei latine) , o *școală evanghelică reformată* (pe la anul 1670) și o *școală primară israelită ortodoxă* (1889).

Așadar, într-o așezare cu populație predominant românească, cu două parohii-ortodoxă și greco-catolică – bine consolidate, prezența atâtor școli românești este o dovadă a rolului important pe care localnicii, sprijiniți din plin de ierarhii bisericești, l-au acordat cultivării tineretului. În timp ce guvernările maghiare au încurajat înființarea școlilor elementare de stat, cu predarea exclusivă în limba maghiară (îndeosebi după 1867) și în care statul era finanțator, românii nu aveau altă cale de a-și cultiva limba decât în școli confesionale, pe seama sprijinului credincioșilor.

O atenție specială a început să fie acordată educației fetelor sub impulsul lui Trefort Agoston, ministrul regal ungar de Culte și Instrucțiune Publică. El pornea de la convingerea că educația tinerelor fete este calea cea mai lesnicioasă prin care acestea vor putea ocupa un rol mai activ în societate. Așa se face că în anii '80 ai secolului al XIX – lea au luat ființă mai multe școli de fete pe întreg cuprinsul Ungariei.

În aceste împrejurări a fost deschisă la 20 noiembrie 1881 *Belényesi állami elemi leányiskola* (*Școala elementară de stat pentru fete din Beiuș*), prin Ordinul ministrului Trefort cu nr. 20.590 din 31 iulie 1881. (Nyomatot Sussmann, 1907:41) Fiind o școală de stat, nu existau îngrădiri de natură etnică ori confesională, singura

condiție era acceptarea predării în limba maghiară. Taxele fiind modice (iar cei săraci scutiți), nu e de mirare că spre această școală s-au orientat și foarte multe fiice de români din Beiuș și așezările din jur. Spre ilustrare, oferim următoarele date statistice referitoare la anul școlar 1906-1907: din totalul de 188 eleve existente în cele 4 clase, 46 erau romano-catolice, 27 greco-catolice, 34 de confesiune ortodoxă, 29 reformate și 52 israelite. Sub aspectul domiciliului, 139 eleve erau din Beiuș, 49 din localitățile învecinate. Cititorul lipsit de informația suficientă ar putea fi tentat să-i acuze pe români de trădare de neam. Or, la o analiză concret – istorică, lucrurile se justifică: era singura școală primară care se adresa fetelor (cea ortodoxă s-a înființat abia în anul 1912), iar cea greco-catolică primea doar băieți; dispunea de o bună înzestrare materială și era încadrată cu personal didactic calificat; taxe școlare mici și înlesniri importante elevelor din familii nevoiașe; manuale școlare gratuite; ajutoare în îmbrăcăminte, încălțăminte și cadouri de sărbători; în fine, absolvirea celor 4 clase primare le permitea continuarea studiilor în cadrul *Școlii civile greco-catolice de fete*, deschisă în anul 1896 de către episcopul unit Mihail Pavel.

În toamna anului 1903 a luat ființă o nouă școală – în prelungirea celei elementare, dar de grad mediu, cu o durată de 4 ani: *Állami polgári leányiskola* (*Școala civilă de stat pentru fete*). Ea a fost proiectată încă de la început ca o replică la ctitoria paveliană de la 1896 și ca o contrapondere la vigurosul învățământ secundar românesc din Beiuș. Acest demers se înscria pe linia planurilor de maghiarizare a populației românești din acest cuib al românismului care era în acea vreme Beiușul. În acest scop au fost aduse aici tinere fete de pe întreg cuprinsul Ungariei istorice, și care, “*neștiind românește, să vorbească în școală numai ungurește, grăbind în acest fel procesul de maghiarizare.*”(Ibidem)

Cum imobilul din strada *Magyar utca* (actuala stradă 22 Decembrie nr.33, unde azi funcționează o grădiniță de copii cu limba de predare maghiară) unde își desfășura activitatea Școala elementară de stat pentru fete nu putea cuprinde și noile clase de curs mediu, acestea au funcționat pentru început într-o clădire veche, situată pe amplasamentul actualului Colegiu Tehnic *Ioan Ciordaș*. Comunitatea maghiară locală – dornică a dezvolta și impune acest nucleu de învățământ conform principiilor elaborate de faimoasa lege Apponyi (1907) – a insistat pe lângă guvernul de la Budapesta alocarea fondurilor necesare ridicării unor edificii noi, atât pentru *Școala civilă* și internatul aferent, cât și pentru cea *elementară* (localul de pe strada *Magyar utca* fiind închiriat).

Scopurile fiind înalte și climatul politic propice, au făcut ca această solicitare să nu fie ignorată. Guvernul maghiar a alocat fondurile necesare atât pentru proiectare, cât și pentru execuție, grăbind înălțarea unor edificii grandioase și care, în mod ostentativ, să pună în umbră mai vechile ctitorii românești din urbe. Amplasamentul a fost în mod inspirat stabilit pe un vast intravilan, la marginea de nord-vest a orașului, ferit de gălăgie și suficient de cuprinzător pentru clădiri și spații verzi. Este vorba de actualul Parc *Mihai Eminescu* (Prin bunăvoința profesorului Miklos Iános am intrat în posesia unor informații prețioase neconsemnate până acum referitoare la arhitectul care a executat proiectul clădiri informații obținute de la Anthony Gaal, profesor la Universitatea Queensland din Australia).

Deși această clădire are o valoare culturală neprețuită – așa cum o consideră specialiștii - n-a fost proiectată de vestitul arhitect maghiar care s-a afirmat la începutul secolului al XX-lea printr-o serie de edificii monumentale în Budapesta, Kos Karoly (așa cum s-a crezut), ci de **Wachtel Elemer** (1879 - 1928).

Acesta și-a făcut studiile la Budapesta, lucrând o perioadă îndelungată la Viena. Între anii 1911 – 1913 a primit numeroase solicitări din partea statului maghiar pentru proiectarea diferitelor clădiri pe tot cuprinsul Ungariei aceluși timp (printre ele și o școală în Pesta, Kispest). Aproximativ prin anul 1911 a realizat proiectul școlii din Beiuș, un bun exemplu al stilului popular unguresc din acea perioadă. Lui îi datorăm și proiectul unei școli din Gheorghieni, în aceeași manieră arhitecturală și proiectul (Corbul II) unuia din podurile din Timișoara.

Nu am reușit, din păcate, să intrăm în posesia proiectului original, știm doar că el cuprindea nu numai actuala clădire – destinată *Școlii civile* -, ci și alte corpuri (pe latura de vest a Parcului) unde urma să fie adusă *Școala elementară* (s-au executat doar fundațiile), precum și alte edificii: internatul, anexe etc. Neavând la dispoziție proiectul, nu am putut verifica nici o informație ce ni s-a transmis pe cale orală: actuala clădire reprezintă doar o parte din cea proiectată. Anume, partea cea mai înaltă, cuprinzând sala de gimnastică (la parter) și Capela (la etaj), ar fi constituit frontonul central, urmând ca în continuare, spre răsărit, să fie desfășurată încă o dată întregul corp de clădire dinspre vest. Este plauzibilă această presupunere, plecând de la următorul considerent: în anul 1998, cu ocazia întocmirii proiectului reparațiilor capitale, firma *Proiect Bihor* – constatând că peretele exterior, dinspre răsărit, este zid simplu și nu gros cum s-ar fi convenit - a dispus construcția unor contraforturi care să-i asigure clădirii rezistență. Din lipsa banilor, această lucrare s-a amânat.

De ce nu s-au executat toate cele prevăzute în proiect ? De ce clădirile aferente internatului și Școlii elementare au rămas la stadiul de fundații ? Cauza principală a constituit-o, fără îndoială, declanșarea primului război mondial.

Lucrările de construcție au demarat în vara anului 1912 și s-au desfășurat în mod alert în primii ani, apoi – cu declanșarea conflagrației mondiale – tot mai încet. Așa se face că momentul istoric al Unirii Transilvaniei cu România a găsit această clădire în următoarea situație: era încheiată zidăria și acoperișul, inclusiv tencuielile exterioare și interioare; toate coridoarele erau pardosite cu plăcile de mozaic - existente și azi - , iar sălile de clasă parchetate. Nu erau încă fixate binalele, iar instalația electrică și sanitară în faza de execuție (menționăm că balconul din sala de sport, Capela inițială și prelungirea corpului de clădire de-a lungul actualei străzi a Codrului s-au executat mai târziu).

În răstimpul 1 Decembrie 1918 - 10 octombrie 1922 șantierul a fost închis, lucrările sistate, iar “casa fără stăpân” sursă de venituri pentru nelegiuși. Se aștepta momentul fixării unei noi destinații pentru acest edificiu impozant, în acord cu cerințele unui nou ev istoric.

Până în 1918 învățătorii școlilor românești din așezările bihorene erau formați în cele două preparandii confesionale: *Schola Valachorum preparandorum* (greco-catolică, înființată la Oradea în anul 1784) și *Școala preparandă sau pedagoghicească a nației române* (ortodoxă, Arad, 1812). Ele au constituit de-a lungul timpului adevărate pepiniere unde s-au plămădit miile de torțe care au luminat în vremuri de restrîște așezările etnicului românesc. Nici înainte de Marea Unire, dar mai ales după formarea statului național unitar român, cele două preparandii nu mai erau suficiente pentru realizarea programului politic și cultural inițiat de noua organizare statală. Cu tot efortul Școlii Normale Unite din Oradea (denumirea nouă a vechii preparandii de la 1784), care și-a adaptat programele școlare la conținuturile vehiculate în Vechiul Regat și s-a completat durata studiilor la 7 ani, sporind numărul elevilor în mod considerabil (Vasile Bolca, 1934: 235), nu se puteau acoperi imensele goluri existente în încadrarea școlilor cu învățatori calificați. Trebuiau înființate de urgență alte școli normale, cu o judicioasă repartiție teritorială, atractive pentru tinerii locului și dornici de a contribui la eradicarea analfabetismului și la generalizarea învățământului public obligatoriu.

Așa au luat ființă, la propunerea Consiliului Dirigent, două noi școli normale în Oradea, în anul 1920: Școala Normală de Învățători (1 septembrie) și Școala

Normală de Fete "Doamna Stanca" (15 noiembrie). Ele au fost destinate cu deosebire fiilor de țărani, durata studiilor era redusă la 6 ani, nemaifiind obligatorie acea perioadă de trecere de 4 ani pe care o cerea vechea preparandie.

Înființarea unei școli normale în Beiuș era impetuos necesară.

Un prim argument: acuta nevoie de învățători în așezările acestei depresiuni, cu o populație densă, predominant românească, dar săracă și rămasă în urmă sub aspect cultural. Este adevărat, existau aici așezăminte culturale vechi (ctitoria vulcaniană se apropie de vârsta centenară), dar acestea nu pregăteau dascăli.

Al doilea argument: exista în Beiuș la acea dată o clădire disponibilă, favorabilă (după executarea unor lucrări de finisare, fără cheltuieli prea mari) deschiderii unei asemenea școli, cu spații corespunzătoare pentru cursuri, școală de aplicație și internat. Or, în perioada imediat următoare Marii Uniri, "*în Ardeal era o mare confuzie și o disordine în jurul preluării, organizării diferitelor instituții culturale*" (Dr. Gavril Cosma, 1939:239), dezordine resimțită și în cazul stabilirii destinației clădirii în discuție. Între fruntașii vieții politice, culturale și bisericești s-a iscat o aprigă dispută pe această temă: unii (juriștii) cereau înființarea unui tribunal; alții (negustorii) opinau pentru plasarea aici a cazarmei sau mutarea școlii profesionale de ucenici, ori a înființării unei școli agricole; cei mai mulți, însă, considerau că cea mai potrivită destinație ar fi înființarea unei școli normale. Printre cei mai aprigi susținători ai acestei variante erau dr. Gavril Cosma, Nerva Traian Cosma, subrevizorul școlar Ioan Roșu și protopopul ortodox Petru E.Papp.

Nu-i era în firea să rămână la stadiul îndoielii. Împreună cu ceilalți susținători energicul protopop au demarat formalitățile de rigoare, astfel că la 6 aprilie 1921 Secretariatul General din Cluj, prin ordinul nr. 728, a transmis autorității locale din Beiuș decretul Ministerului Instrucțiunii referitor la înființarea unei școli normale în localitate, începând cu 15 septembrie 1921, *prin transferul Școlii Normale de Învățătoare "Doamna Stanca" din Oradea la Beiuș*" (Boc N., *O scurtă privire istorică asupra Liceului Pedagogic de Fete din Beiuș*, Z.A, 1969 I, nr.1:7). La aflarea veștii, același Petru E.Papp revine cu o altă corespondență, în care exprimă satisfacut: "*În sfârșit după multe lupte cari s-au iscat și câteva procese de presă intentate ziarului "Beiușul" școala normală de fete la Oradea Mare este mutată la Beiuș. Clădirea, în care va fi așezată este de o rară splendoare, iar folosul pentru acest ținut va fi neprețuit.*" (Voința, 1921:2)

Al treilea argument : Beiușul se afla la acea dată în pragul aniversării centenarului celei mai strălucite școli secundare românești din aceste “*părți ungurene*” - *Gimnaziul superior greco-catolic de băieți* – avea deci o tradiție care proba vocația sa culturală. Existența unui corp profesoral valoros, cu largi orizonturi culturale și cu o temeinică pregătire pedagogică, înprospătat prin deschiderea *Școlii Civile greco-catolice de Fete (1896)*, o pleiadă strălucită de preoți, avocați și alți intelectuali care s-au manifestat activ pe tărâm cultural, dar și politic – îndeosebi în perioada dualismului austro - ungar - respectul față de instituția școlară și prețuirea slujitorilor ei – toate acestea reclamau dreptul acestui oraș de a avea și o școală normală care să-i rotunjească rosturile.

În fine, *un ultim argument* : izolarea geografică a Țării Beiușului, depărtarea sa de Oradea, Arad sau Cluj, făcea ca școlarizarea tinerelor fete în aceste centre culturale să comporte cheltuieli ce depășeau mult posibilitățile pecuniare ale majorității gospodarilor din satele noastre. La acestea am putea adăuga un lucru : dascălii de țară nu se pregătesc pe bulevardele marilor orașe, ci în centre mai apropiate rosturilor primare ale românului, așa cum au fost Blajul, Beiușul, Năsăudul, Abrudul, Deva, Lugojul. “ *Într-un orășel ca Beiușul* – scria un editorialist al săptămânalului *Beiușul* în iunie 1921 – *o educație mi se pare mai sănătoasă decât în orașele mari, unde prea se însușesc obiceiurile, deprinderile și moravurile care nu se potrivesc cu viața frumoasă de la sate.*” (*Beiușul*, 1921:1)

Să urmărim acum firul evenimentelor care s-au succedat pe tot parcursul anului 1921 și până în 10 octombrie 1922. Nu a fost o “ *naștere ușoară*”, ci una însoțită de durere, influențată puternic de eterna răutate omenească izvorătoare de patimi, invidii, suspiciuni, intrigă, uneltiri.

Vom apela în mare măsură la presa vremii care abundă cu luări de poziție față de această temă, leit-motivul fiind hamletiana dilemă : “ *a fi sau a nu fi* “ școală normală în Beiuș.

Prima exprimare a acestei dorințe o găsim în publicația locală săptămânală, *Beiușul*, în data de 3 iunie 1921, sub titlul “ *Beiușenii cer școală normală*”, urmată de o alta, în 3 iulie: “ *Cerem Școală normală*”. La 17 iulie, într-un amplu articol intitulat “ *Zona culturală din Bihor*” se spune: “ *În Oradea Mare avem două școli normale: de fete și de băieți, ambele strămutate în case absolut nepotrivite. Ar fi deci și mai ușor rezolvată problema mutându-se școala normală de fete la Beiuș, cu întregul ei mobilier.*” Ea ar putea fi amplasată în localul “ *impunător și gol*”, pentru că “ *în Bihor,*

unde avem peste 95% analfabeți în 400 de sate românești”, se impune o asemenea instituție și la Beiuș. (Ibidem:2)

Aceste prime luări de poziție nu rămân fără ecou. Vrednicul senator dr. Gavril Cosma le aduce în atenția Parlamentului României și după numai două săptămâni s-au obținut aprobările necesare. Exultând de bucurie, redacția publicației locale aduce la cunoștința cititorilor vestea cea bună, sub titlul “*Biruința Beiușului*”: “*în ciuda tuturor piedicilor și ale uneltirilor puse la cale de oameni mici la suflet (este vorba de cei ce doreau o altă destinație acestui edificiu – n.a.), avem bucuria nemărginită de a anunța cetitorii noștri, că dl. ministru al instrucțiunii, ascultând glasul reprezentantului nostru, a decretat înființarea școalei normale de fete în grandiosul nostru palat, mutând-o pe cea din Oradea Mare la Beiuș*” (Ibidem).

După numai câteva zile, reprezentantul Ministerului Instrucțiunii s-a deplasat la Beiuș spre a constata și lua măsurile care se impun : “*Școala normală de fete este înființată. D. dr Ioan Mateiu, directorul general al învățământului la resortul de instrucție însoțit de d. Inspector general Pop, au sosit marți în 2 August la Beiuș pentru a lua măsurile necesare inactivării școalei și a internatului.*” (Ibidem) Toată această grabă părea de rău augur, prea se derula totul cu repeziciune. Și, într-adevăr, așa a fost. Dar înainte de aceasta să vedem cum a fost receptată vestea cea bună de admirabilul învățător și subrevizor școlar Ioan Roșu(tatăl regretatului istoric Titus L. Roșu) , într-un articol sugestiv intitulat *Salutăm “Porumbița Bihorului”* . Apreciind alesele sentimente ale autorului și frumusețea exprimării lor, redăm un pasaj mai cuprinzător din acest material:”*O știre venită din capitală ne aduce vestea că deschiderea unei școli normale la Beiuș, este hotărâtă definitiv. Și până va fi confirmată această știre prin acte oficiale, n-avem motiv de a dubita în temeinicia ei și de aceea nu pot crede că un român adevărat și om care poartă la inimă interesul obștesc și binele patriei, să nu se bucure de această porumbiță chemată a purta peste toate văile, munții, podișurile și codrii noștri, făclia vieții celei noi, a culturii românești, pentru care este atât de însetat ogorul înțelenit al plaiurilor sud-vestice a județului Bihor... De la izvoarele pitorești Valea Iadului și până la Călugări, de la Dealul Mare până la Tinca și Beliu, va sălta de bucurie tot sufletul românesc aflând că stăpânirea i-a oferit acestui ținut cea mai prețioasă comoară ce i se putea da : luminători pentru delăturarea întunericului din patul cald ce și l-a făcut așternut din vremuri depărtate în cătunele și vetrele de toată lumea uitate, a fiilor neamului nostru de sub poalele Codrilor bătrânului Bihor...Pe cum Christos pe Lazăr din*

morți a înviat, așa și tu Bihorul nostru din întuneric la lumină l-ai ridicat“. (Ibidem) Cuvinte frumoase, pornite din sufletul unui adevărat apostol al neamului, care a slujit cu mare vrednicie Școala primară ortodoxă de pe strada Română și a îndrumat cu competență pedagogică toată suflarea dascălimii satelor din plasa Beiușului, în calitatea sa de subrevizor școlar.

Spre sfârșitul lunii august, *Beiușul* anunța deschiderea școlii la data de 1 octombrie 1921. Se făceau referiri și la demersurile făcute către Ministerul Instrucțiunii prin care se solicita funcționarea, încă din start, cu toate cele 8 clase, deoarece “*numai în Beiuș avem 20 de eleve cari au studiat până acum la Lugoj și Cluj și fiind acestea toate absolvente a clasei a VI-a, elevele și mai ales părinții nu vor putea beneficia de favorul de a-și putea crește în Beiuș și cu cheltuială mai puțină familia*”(Ibidem) Știrea a fost reluată și în numerele din 4 și 11 septembrie, aducându-se la cunoștință că “*până acum s-au prezentat la examene 353 eleve*”.(Ibidem)

În acele momente de bucurie nedisimulată din partea majorității populației Țării Beiușului, când se părea că forțele binelui au ieșit învingătoare în fața intrigilor și uneltirilor unor beiușeni de rea credință, au ieșit la suprafață alte manifestări izvorâtoare de gâlceavă atât pe plan local, cât și în reședința județului.

Primii au ieșit *la rampă profesorii Școlii Normale de Fete “Doamna Stanca”* din Oradea care, în orgoliul lor de cetățeni privilegiați ai unui oraș mare , lipsit de colbul stradal al unui orașel de provincie, au inițiat o serie de mișcări de protest vis – à - vis de mutarea acestei școli la Beiuș. Ziarele maghiare din Oradea au profitat de aceste manifestări potrivnice și, în goana lor după senzațional, le-au făcut publice. Iată cum este reflectat acest episod în *Beiușul* din 18 septembrie, sub titlul voit formulat ca un semnal de alarmă , *Atentat contra școalei noastre normale* : “*Ziarele ungurești din Oradea Mare publică o dare de seamă despre o întrunire presidată de către d. colonel Bacaloglu la a cărui propunere corpul didactic al Școalei normale de fete (cea din Oradea – n.a) a votat o moțiune prin care se protestează contra deciziei Ministerului de Instrucție care a mutat de la Oradea Mare la Beiuș această școală*”. (Ibidem)

S-au făcut din nou intervenții la București, de unde n-au întârziat să apară vești menite a liniști, dar și a potoli pornirile uneori prea avântate ale beiușenilor :”*Școala normală de fete n-am pierdut-o. La intervențiile telegrafice și personale, domnul senator Dr . Gavril Cosma a primit următoarea telegramă : “ Neterminându-se zidirea localului, spre a nu zădărnici cursurile, va funcționa anul acesta Școala*

normală la Oradea Mare ". (Ibidem:3) Spre sfârșitul lunii octombrie spiritele s-au mai potolit, dar redactorii publicației *Beiușul* țineau mereu trează în conștiința publică dorința cea mare. În numărul său din 3 octombrie este reprodusă prima dată poza impunătorului și mult disputatului local, însoțită de mențiunea :”*Școala normală de fete din Beiuș, cum nu mai este o a doua în România Mare*”, iar în continuare se spune , printre altele, în mod răspicat: “ *Îi asigurăm pe cei ce o primesc cu ură și invidie că o vom avea cât de curând, biruind toate uneltirile diavolești ale celor mici la suflet și mari de patimi.*” (Ibidem) Așadar, înțelepciunea cuprinsă în zicala populară : *speranța moare ultima*, le insufla beiușenilor motive de optimism în acel final de an zbuciumat 1921.

Încă din luna ianuarie a anului 1922, *Beiușul* a reluat ofensiva mediatică în vederea înființării Școlii normale. În numărul său din 14 ianuarie cititorii erau înștiințați că “*ne-a succes să stoarcem decretarea inactivării școlii... s-a ordonat mutarea școlii normale din Oradea Mare , azi strâmtorită într-o casă nepotrivită și neîncăpătoare*”, cu toate că “*corpul didactic al acestei școlii, care iubești mai mult orașul luxos decât catedra, uitând că elevele le cresc pentru sate și nu pentru oraș, au izbutit ca sub masca intereselor “naționalizării” să oprească – deocamdată - mutarea școlii la Beiuș*”. (Ibidem) Având între timp loc și o vizită de constatare din partea unor delegați al ministerului de Instrucție, se arată că trimișii acestuia “*vizitând palatul nostru ce are 64 de camere, ne-au asigurat că școala normală de fete din Beiuș să se deschidă cu siguranță la 1 septembrie a.c.*” (Ibidem) De altfel chiar ministrul Cultelor , Constantin Banu – deputat al Beiușului în parlamentul României – a făcut personal o vizită în orașul nostru , în luna februarie, asigurând autoritățile locale că deschiderea școlii normale în toamna aceluia an, este o certitudine. (Ibidem,1922:2) El a revenit în Beiuș și în luna aprilie, cu prilejul unei întruniri electorale, ocazie cu care vechile disensiuni locale pe tema școlii normale s-au reactivat. Iată câteva luări de poziție: primarul orașului, dr. Gavril Cosma, cerea cu insistență o școală normală de fete “*ca unicul mijloc de a împopula școlile noastre amorțite*”; directorul Liceului “*Samuil Vulcan*”, prof. Camil Selăgianu , era de părerea că mai presantă era nevoia unei cazărmi și a unui tribunal, “*școala normală de fete având să se înființeze mai târziu*”; profesorul Vasile Ștefănică propunea mai degrabă o școală normală de băieți, decât una de fete; subrevizorul școlar Ioan Roșu găsea o singură soluție: școală normală de fete ; în fine, protopopul ortodox Petru E.Papp arăta că o școală normală de învățătoare este necesară deoarece numai în Pocola, la o

depărtare de numai 2 km de Beiuș, 95% din populația școlară este analfabetă. (Ibidem)

Mediatizarea problemei în discuție a continuat și în luna mai . Astfel, sub titlul “*Nevoile noastre*”, este publicat un amplu material în care se face o argumentată pledoarie în favoarea școlii normale la Beiuș : “ *Cea mai de căpetenie preocupare a noastră trebuie să fie scăderea numărului înspăimântător al analfabeților...Avem nu numai sate, ci regiuni întregi unde nu se țin prelegeri de 7-8 ani de zile, fie din lipsă de edificiu școlar, fie din lipsă de învățători. Numai așa se poate explica cum de la o anchetă făcută în Urviș, comisarul delegat n-a găsit în comuna întreagă un singur om (nici măcar copil) care să știe să scrie “.* (Ibidem)

În gălceava întreținută pe tema înființării acestei școli s-a antrenat, din păcate, și autoritatea bisericească greco-catolică. Regretabilă disputa întreținută între fiii aceluiași neam! Atât de uniți - indiferent de confesiune, stare ori poziție socială în anii grei ai presiunilor exercitate în perioada dificilă a dualismului austro - ungar, iată-i pe unii dintre românii noștri bihoreni în stare de beligeranță! Câtă vreme au fost sub dominație străină, au fost uniți, punând mai presus de toate interesul național, iar când au pășit pe calea democrației, s-au dezbinat. Să fi fost invidia? Nu credem, deoarece este încetățenită aserțiunea conform căreia *numai omul fără valoare nu este invidiat*. Or, Beiușul ca *oraș al școlilor* este, după cum bine se știe, produsul tuturor românilor în dubla lor apartenență confesională. Când una dintre biserici ridica un nou edificiu școlar, cealaltă era stimulată să zidească o alta, nu din orgolii deșarte, ci din porunca nației, bucurându-se împreună de înfăptuirile lor. Dar se vede treaba că slăbiciunile omenești nu caracterizează doar credincioșii de rând, ci în unele cazuri și pe păstorii lor sufletești.

Despre ce este vorba? Vechea *Preparandie greco-catolică din Oradea* - a primit la sânul ei fii ai ambelor confesiuni, iar după Unire, prin valorosul ei corp profesoral, a continuat să-și aducă contribuția la consolidarea unității spirituale românești. Din păcate, unii dintre șefii ei ierarhici au declanșat și întreținut o stare de tensiune confesională, proclamând necesitatea unei așa-zise “*solidarități catolice*”, în contradicție cu imperativul solidarității naționale. Un comentariu din săptămânalul *Beiușul* este semnificativ : “ *Solidaritatea catolică preconizată de unii dintre frați cu ochii îmbrobodiți de promoroaca inconstienței, zădărnicește cimentarea solidarității naționale, atât de necesară azi...*” (Ibidem) În acest spirit trebuie privită și inițiativa Episcopiei greco-catolice de Oradea Mare din primăvara anului 1922 “ *să ceară de la*

stat înființarea unei Școale normale profesionale la Beiuș, ceea ce însă nu i-a împiedicat pe reprezentanții aceleși episcopii să protesteze la o întrunire contra inactivării școlii normale de fete de stat, în palatul clădit anume în acest scop de către unguri în 1914.”(Ibidem) Mai exista și frica, exprimată tacit, că prin înființarea unei noi școli de fete în oraș, vechea Școală Civilă greco-catolică de Fete - devenită în 1919 Liceul greco - catolic de Fete, cu drept de bacalaureat – își va pierde baza de masă a recrutării elevelor. Or, nimic mai fals, gândindu-ne la finalitățile diferite ale celor două școli. Iată ce spune în acest sens Petru E.Papp, sufletul mișcării naționale beiușene din anii grei ai stăpânirii străine :” Deschiderea unei școli de învățătoare, care se răzbuna asupra intențiilor de maghiarizare, era privită, fără nici un motiv serios, ca o gâtuire a liceului de fete.” Or, în opinia sa, noua școală nu numai că nu concurează liceele din Beiuș, ci, indirect, le aduce servicii, căci “menirea unei școale de pedagogie e doar tocmai să dea succesență cât mai mare celorlalte școli secundare”, deoarece “ cu cât învățământul primar va fi mai intens, cu atât școlile secundare vor avea mai cu ușurință de unde să-și recruteze elementele necesare.” (Papp, 1928:22)

Disputele *pro* și *contra* înființării acestei școli, au continuat și pe timpul verii, *Beiușul* reflectându-le pe larg. Unele luări de poziție, mai cu seamă favorabile, au depășit granițele județului, găsind ecou și în periodicul *Albina* din Sibiu.

În fine, după trei ani de proiecte, de visuri și speranțe, dar și de multe dezamăgiri cauzate de eterna răutate omenească, aceeași tribună publică viguroasă care a fost *Beiușul*, anunță cu litere mari în numărul său din 24 septembrie 1922 evenimentul mult așteptat : “ Școala Normală de Învățătoare se va deschide la 10 octombrie 1922. Spre a domoli spiritele înfierbântate ale orădenilor, bărbații înțelepți ai Beiușului - având în suflete cumințenia specifică locului - au intervenit la Ministerul Instrucțiunii să renunțe la ideea mutării Școlii Normale de Învățătoare “Doamna Stanca”. În acest fel gâlceava a încetat, cel puțin momentan. În anii care au urmat, însă, în condiții la fel de vitrege, profitând de conjuncturi politice și cu implicarea unor factori de decizie, i-au fost frânte aripile *porumbiței* beiușene, izgonind-o din cuibul ei și obligând-o să se strămute pe asfaltul Orăzii. Așa se face că zbuluciumul care a caracterizat perioada anilor 1920-1922 nu s-a încheiat la 10 octombrie 1922, ci a continuat până în anul 1993.

Școala Normală de învățătoare a funcționat până în 1954 când porțile școlii au fost închise pentru normaliste (clasele de pedagogic și-au continuat parcursul în

lichidare), școala a devenit *Școala Medie nr.2*, iar formele de învățământ au fost primar, gimnazial și mediu. În toamna anului 1959 s-a reînființat profilul pedagogic de educatoare integrat în *Școala Medie nr.2* până în anul școlar 1962 când profilul a fost din nou desființat, elevele anului I au fost trecute, printr-un examen de diferență, în clasa a IX a școală medie, iar cele din anul II au fost strămutate la *Școala Pedagogică din Oradea*.

Nevoia mare de educatoare resimțită în Bihor și județele limitrofe și existența corpului profesoral cu bogată experiență în pregătirea educatoarelor a făcut ca în toamna anului 1966 școala pedagogică beiușeană să revină la cuibul ei părăsit cu patru ani în urmă, dar nu ca o entitate aparte, așa cum a fost ea la origine, ci integrată *Școlii Medii nr.2*, iar din anul 1968, potrivit noii Legi a învățământului, *Liceului nr. 2*.

În vara anului 1975 după o perioadă de acalmie și echilibru în viața acestei școli, a urmat cea de-a treia desființare a *normalei* beiușene. Toate clasele aparținând anilor de studiu II-IV au fost obligate să părăsească Beiușul, fiind integrate în structura *Liceului Pedagogic Iosif Vulcan* din Oradea. Clasele de învățământ primar, gimnazial și liceul teoretic, ca și profesorii rămași au intrat în componența *Liceului Samuil Vulcan*. Ce anume a generat această strămutare nu se știe până azi, dar poate cercetările viitorilor istorici sau dezvoltările celor prezenți în vara anului 1975 în culisele Inspectoratului Școlar Județean când s-au ținut ultimele detalii ale mutării vor aduce lumina pe această pagină a istoriei *normalei* beiușene. Cu data de 1 septembrie 1981 în frumosul edificiu al *Școlii normale* s-a înființat *Casa de copii nr.2*.

După 1989, reînființarea acestei școli a devenit un proiect al unor beiușeni, unii dintre ei figuri de marcă a învățământului beiușean precum Gavril Hădăreanu, susținuți de un comitet al părinților (Ilie Joca, Viorel Butaș, Nicolae Dobrescu) și de Consiliul local și primarul Ion Popa. Proiectul lor a reușit după mai multe demersuri pe lângă forurile autorizate să dea gir noii școli. Astfel în vara anului 1993 prin Ordinul Ministrului Educației a fost reînființată *Școala Normală* din Beiuș purtând de data aceasta și numele martirului dr. Nicolae Bolcaș.

Începând cu anul școlar 1994-1995 ia ființă profilul teologic, în urma acordului de principiu încheiat între Școala Normală „Nicolae Bolcaș” și Protopopiatul Ortodox Roman Beiuș, cu viza forurilor superioare. Deși ultima promoție de teologi a absolvit liceul nostru în anul școlar 2008-2009, prezența profilului în școală și-a pus amprenta asupra profilului uman și moral a tuturor resurselor umane ale școlii.

Începând cu anul școlar 2004-2005 școla vine în întâmpinarea dorinței absolvenților săi de gimnaziu prin înființarea filierei teoretice cu profilele real și uman, specializările matematică-informatică și filologie

Din anul 1997, prin adoptarea Legii Învățământului s-a impus numele *Liceul Pedagogic Nicolae Bolcaș*, iar din anul școlar 2012-2013 *Liceul Vocațional Pedagogic Nicolae Bolcaș*

Reformele ultimilor ani a vizat și învățământul pedagogic. Începând cu anul școlar 1999-2000 liceele pedagogice și-au încetat menirea, activitatea de pregătire a personalului didactic și pentru învățământ preșcolar și primar trecea în seama universităților, clasele de profil mergând în lichidare, iar noile clase vocaționale s-au format după un nou plan de învățământ.

Din anul școlar 2008 *Normala Beiușeană* își reîmplinește menirea. A fost aprobată o clasă care să pregătească viitoarele educatoare, iar din anul școlar 2012-2013 dublă specializare educatoare-învățătoare.

Acest lăcaș de cultură supus de-a lungul timpului unor *unde seismice* a supraviețuit datorită slujitorilor școlii, dascălii. Misionari de vocație, ei au continuat, indiferent de situație și specializările aprobate să-și facă datoria, preocupându-se de buna pregătire a elevilor, de menținerea unei atmosfere academice, sobre, în care pe primul plan au fost puse valorile științei, credinței și moralei creștine.

Actualmente, scoala oferă o vastă paletă educațională: grădiniță cu program normal și prelungit, învățământ primar, gimnazial și liceal.

În structura sa liceală are două filiere și trei profile:

Filiera vocațională, profilul Pedagogic.

Filiera teoretică, profilele Matematică-Informatică și Filologie.

În anul școlar 2016-2017 structura școlii este definită și de cele 5 grupe de învățământ preșcolar, 14 clase învățământ primar (0-IV), 12 clase învățământ gimnazial (V-VIII) și 12 clase învățământ liceal (IX-XIII). Procesul de învățământ este asistat de un număr de 70 cadre didactice (educatoare, învățători, institutori și profesori).

Managementul școlii este asigurat de doi directori și de un consiliu de administrație.

Școala este preocupată de construirea unui mediu educativ favorizant pentru performanțele elevilor. În acest sens se extinde parteneriatul educational, atât cu comunitatea locală cât și cu spațiul instituțional școlar. De asemenea, prin revista școlară „Zbor alb” este stimulat și promovat spiritul creator, literar-artistic al elevilor. Corpul didactic, atent la preocupările de reformă în spațiul școlii, își exprimă atașamentul față de politica de formare continuă valorificându-și experiența profesional-pedagogică în paginile revistei școlii sau în volume de sine stătătoare.

Rezultatele elevilor ca precum și cele ale corpului profesoral, probate cu prilejul atâtor concursuri pe discipline sau examene naționale promovate cu medii bune și foarte bune, confirmă calitatea de excelență a resurselor umane din școală, seriozitatea și angajamentul didactico-educativ ce-i definesc în egală măsură atât pe elevi cât și comunitatea pedagogică din școală.

Liceul Vocațional Pedagogic „Nicolae Bolcaș” Beiuș își desfășoară activitatea în clădirea aflată pe strada Parcul Mihai Eminescu nr. 4. Acest edificiu construit la începutul secolului al XX-lea reprezintă, indiscutabil o piesă a arhitecturii urbei noastre, fiind integrată pe lista obiectivelor de patrimoniu arhitectural și cultural local. Edificiul mai sus amintit sporește considerabil prestigiul ambianței arhitecturale a bătrânului oraș .

1.Diagnoza mediului intern și extern al unității

1.1.Analiza scopului organizației

Obiectivul central al organizației îl constituie asigurarea unui învățământ de calitate, care să răspundă exigențelor societății actuale.

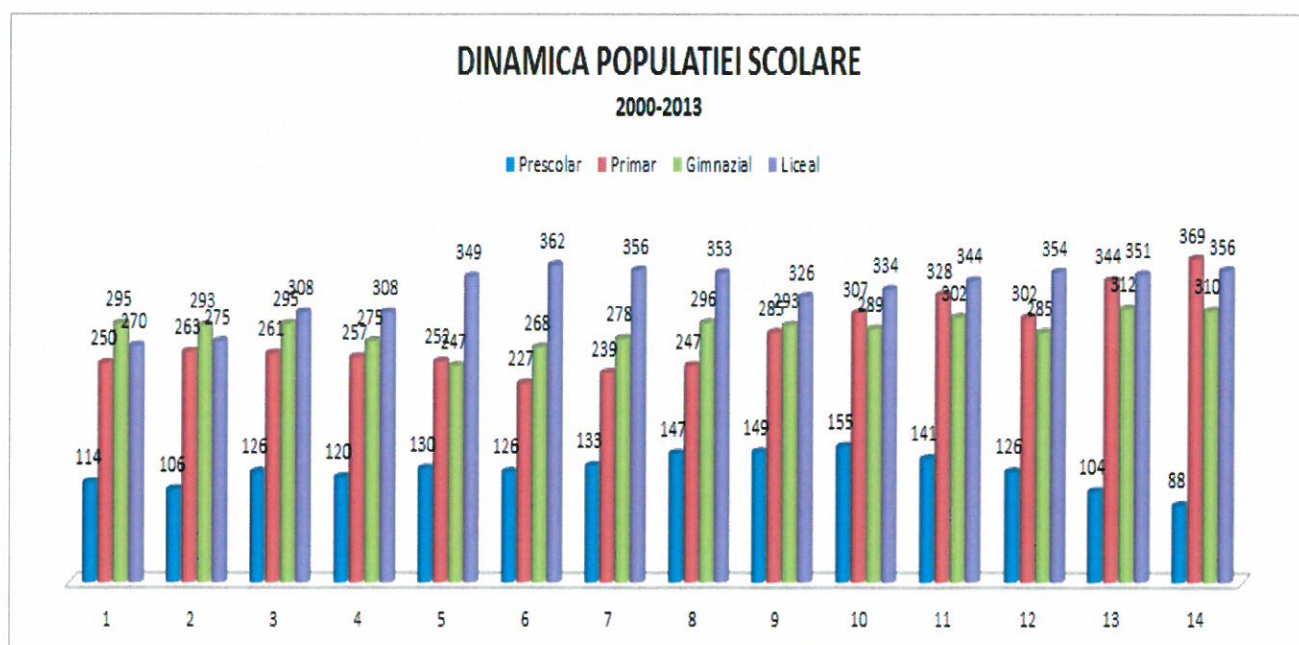
1.2.Analiza informațiilor de tip cantitativ

Numărul prescolarilor și elevilor înscriși în școală:

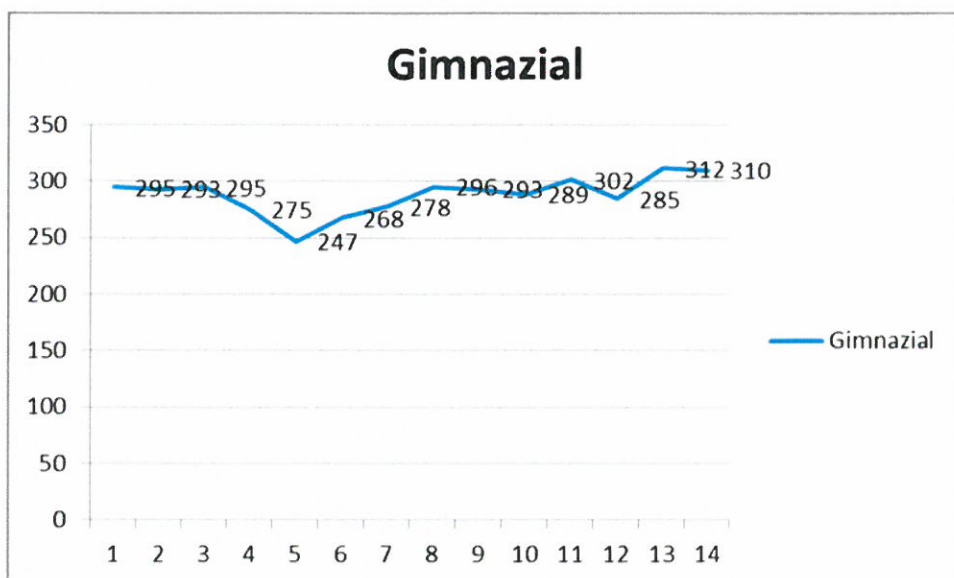
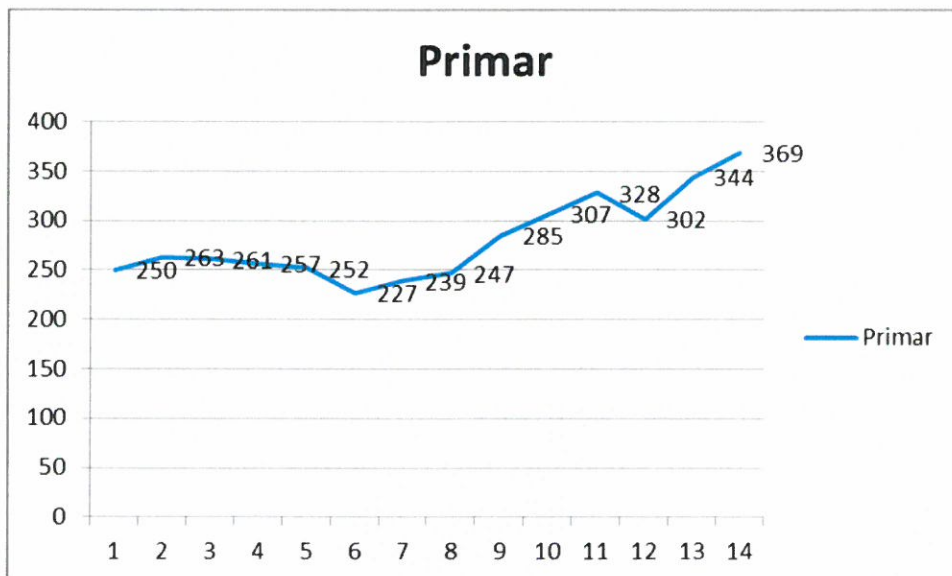
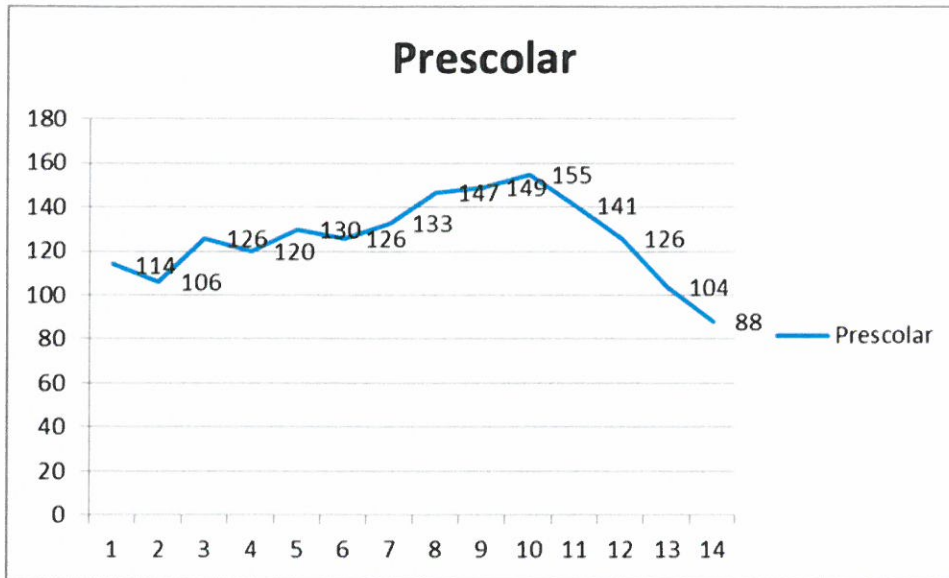
Se poate constata o evoluție oscilantă a numărului de elevi din școală, cu o tendință de creștere în ultimii ani a numărului elevi din învățământul primar și liceal. În anul 2008-2009 a scăzut numărul elevilor de liceu dat fiind faptul că a absolvit cursurile liceale ultima clasă de seminar teologic pe programă veche cu cinci ani de studiu. Prin introducerea clasei pregătitoare a fost afectat efectivul de copii de la

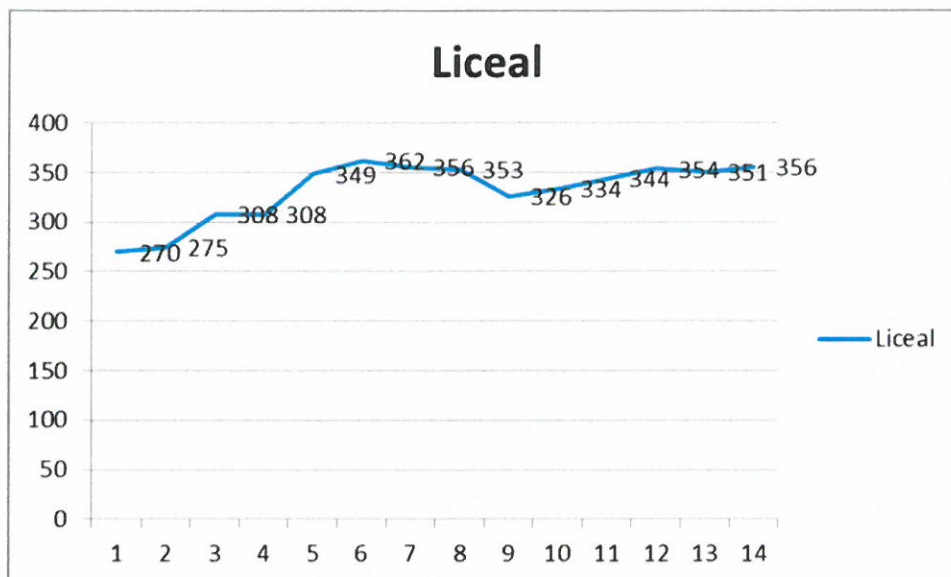
învățământul preșcolar, scădere compensată de creșterea simtitoare a elevilor din ciclul primar.

ANUL SCOLAR	Preșcolar	Primar	Gimnazial	Liceal	TOTAL
2000-2001	114	250	295	270	929
2001-2002	106	263	293	275	937
2002-2003	126	261	295	308	990
2003-2004	120	257	275	308	960
2004-2005	130	252	247	349	978
2005-2006	126	227	268	362	983
2006-2007	133	239	278	356	1006
2007-2008	147	247	296	353	1043
2008-2009	149	285	293	326	1053
2009-2010	155	307	289	334	1085
2010-2011	141	328	302	344	1115
2011-2012	126	302	285	354	1067
2012-2013	104	344	312	351	1111
2013-2014	88	369	310	356	1123
2014-2015	109	379	321	354	1163
2015-2016	96	358	328	342	1124
2016-2017	99	357	333	346	1135

Prezentăm grafice sugestive privind dinamica efectivelor de copii pe perioada 2000-2013, pe nivele formale de învățământ:

- **Rata abandonului școlar:**

- primar: 0,04%
- gimnaziu: 0,0 %
- liceu: 0,0%

- **Date cantitative despre mediul de proveniență al elevilor:**

Majoritatea elevilor (65,21%) provin din familii cu venituri medii.
9,27% elevi provin din familii monoparentale.

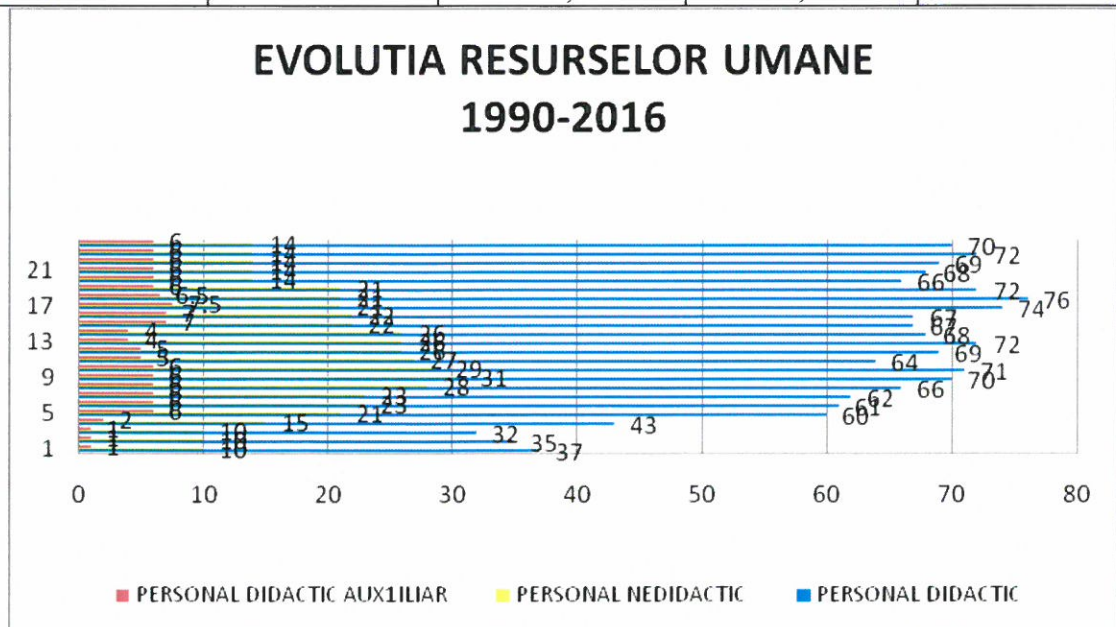
- **Rata de promovabilitate la sfârșitul anului școlar 2015-2016:**

- la ciclul primar: 100 %;
- la ciclul gimnazial: 100%;
- la ciclul liceal: 100%.

- **Dinamica resurselor umane:**

ANUL SCOLAR	PERSONAL DIDACTIC	PERSONAL NEDIDACTIC	PERSONAL DIDACTIC AUXILIAR	TOTAL
1990-1991	37	10	1	48
1991-1992	35	10	1	46
1992-1993	32	10	1	43
1993-1994	43	15	2	60
1994-1995	60	21	6	87
1995-1996	61	23	6	90
1996-1997	62	23	6	91

1997-1998	66	28	6	100
1998-1999	70	31	6	107
1999-2000	71	29	6	106
2000-2001	64	27	5	96
2001-2002	69	26	5	100
2002-2003	72	26	4	102
2003-2004	68	26	4	98
2004-2005	67	22	7	96
2005-2006	67	22	7	96
2006-2007	74	21	7,5	102,5
2007-2008	76	21	6,5	103,5
2008-2009	72	21	6	99
2009-2010	66	14	6	86
2010-2011	68	14	6	88
2011-2012	69	14	6	89
2012-2013	72	14	6	92
2013-2014	70	14	6	90
2014-2015	70	14	6	90
2015-2016	70	15	6	91
2016-2017	68	12,5	9,5	89

Pe axa orizontală sunt dispuse efectivele numerice de personal, iar pe axa verticală, de jos în sus, distribuția temporară, începând cu anul 1990 și până în 2016.

Date cantitative despre dinamica personalului didactic, după modul de încadrare și nivelul de perfecționare:

	Profesori	Invatatori	Educatoare	Maistri	Profesori	Invatatori	Educatoare	Maistri	Profesori	Invatatori	Educatoare
TOTAL DIDACTIC	17	16	2	2	23	10	9	1	48	14	8
DOCTORAT	-	-	-	-	-	-	-	-	5	-	-
GRAD I	7	9	1	1	10	6	7	1	37	12	6
GRAD II	7	5	1	-	5	3	2	-	5	2	2
DEFINITIV	1	1	-	-	2	1	-	-	1	-	-
DEBUTANT I	2	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-
TOTAL DIDACTIC	17	16	2	1	23	10	9	1	48	14	8
TITULARI	14	16	2	1	17	10	9	1	39	14	8
DETASATI	1	-	-	-	1	-	-	-	3	-	-
SUPLINITORI	2	-	-	1	5	-	-	-	4	-	-
CUMULARZI	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-
ASOCIAT	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

1990-1991

1993-1994

2015-2016

• **Situația spațiilor școlare și auxiliare:**

Spațiile școlare

Nr. crt.	Tipul de spațiu	Număr spații	Suprafață (mp)
1.	Săli de clasă /grupă	28/ 6	1415,69/242,26
2.	Cabinete*	6	363,79
3.	Laboratoare*	3	188,91
4.	Ateliere*	-	-
5.	Sală și / sau teren de educație fizică și sport*	1	200,80
6.	Spații de joacă *	-	-
7.	Alte spații: CAPELA	1	118,45
8.	CABINET DE ASISTENȚĂ	1	17,50

	PSIHOPEDAGOGICĂ		
9.	SALA PROFESORALA	1	63,12

Spațiile auxiliare

Nr. crt.	Tipul de spațiu	Tip și număr document de deținere a spațiului	Număr spații	Suprafață (mp)
1.	Biblioteca școlară / centru de informare și documentare	EXTRAS DE CARTE FUNCİARA NR. 1067 DIN 02.04.2001	2	56,10
2.	Sală pentru servit masa*		2	181,80
3.	Dormitor *		5	180,52
4.	Bucătărie *		1	54,80
5.	Spălătorie *		1	155
6.	Spații sanitare		21	233,64
7.	Spații depozitare materiale didactice		5	59,31
8.	*Anexe bucatarie		4	91,40
TOTAL				1012,57

Spațiile administrative

Nr. crt.	Tipul de spațiu	Număr spații	Suprafață (mp)
1.	Secretariat/contabilitate	1	30,25
2.	Spațiu destinat echipei manageriale	2	36,72
3.	Contabilitate *	-	-
4.	Casierie *	1	16,16
5.	Birou administrație*	2	13,95

1.3. Analiza informațiilor de tip calitativ

- **Ambianța** în școală este pozitivă, favorabilă desfășurării procesului instructiv – educativ.
- **Relațiile:**
 - între echipa managerială și personalul școlii:
 - relații normale, de colaborare;
 - accentul cade pe comunicare și pe munca în echipă;

- între membrii colectivului școlii:
 - relații de colaborare, fără a se ajunge totdeauna la consens; ceea ce nu implică neapărat un dezacord;
- între personalul școlii și elevi:
 - relații de colaborare și subordonare;
- între personalul școlii și părinți:
 - relații normale, partenoriale;
 - există și familii dezinteresate de situația școlară a copiilor.

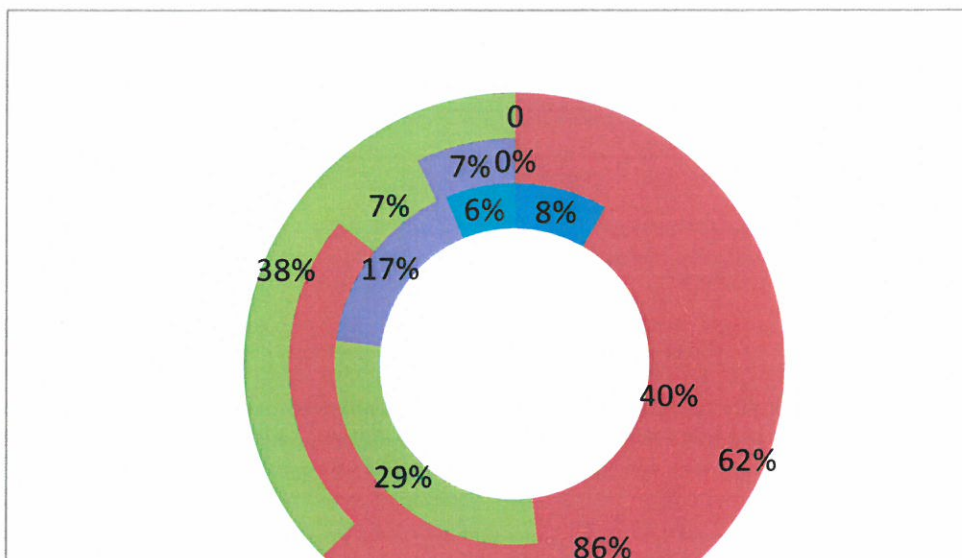
- **Mediul social** din care provin elevii școlii:

Elevii provin atât din mediu urban cât și rural, din toate cartierele municipiului, din localitățile rurale aparținătoare. În municipiul Beiuș există:

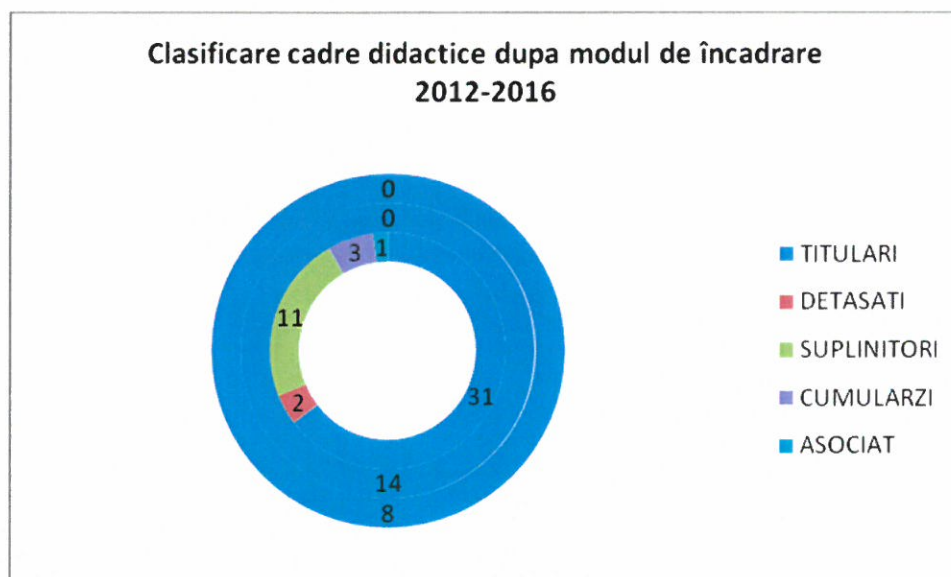
- 3 licee;
- o școală generală;
- 2 grădinițe;
- o casă de cultură;
- 1 catedrală greco-catolică, 7 biserici ortodoxe; o biserică romano-catolică; o biserică reformată; 5 case de adunare neo-protestante;
- un strand;
- o piață agroalimentară modernă;
- magazine, firme de prestări de servicii
- o fabrică de mobilă
- o fabrică de ciocolată
- o firmă de confecții
- o firmă de tricotaje
- o fabrică de încălțăminte
- alte întreprinderi mici și mijlocii
- unități de prestări servicii

Majoritatea locuitorilor sunt muncitori, sau lucrează în comerț sau servicii.

- **Personalul didactic al școlii** are următoarea structură, după nivelul de perfecționare:

Graficul de mai sus ilustreaza sugestiv distributia cadrelor didactice în anul școlar 2016-2017 în funcție de gradele didactice, cercul interior reprezentând categoria profesori, al doilea învățători, iar cercul exterior educatoare.

Colectivul didactic este format - în majoritate - pe segmentele profesori-învățătoare din cadre didactice tinere, aflate în perioada de amplitudine profesională, preocupate de perfecționarea profesională prin înscrierea la examenele pentru obținerea gradelor didactice.

Majoritatea cadrelor didactice sunt titulare în unitatea de învățământ, oferind stabilitate și încredere în rândul beneficiarilor direcți sau indirecti.

Funcționarea sistemului de informare:

Informația circulează normal, atât pe orizontală, cât și pe verticală.

Modalitățile utilizate în cadrul instituției pentru asigurarea circulației informației sunt:

- utilizarea circularilor;
- transmiterea informației prin responsabili comisiilor metodice sau prin intermediul șefilor de catedre;
- informarea directă;
- anunțuri pe tabla din sala profesorală sau la afișier;
- stația de amplificare a școlii;
- ședințe;
- adresa de mail comună pentru cadrele didactice.

Suntem Centru de informare pentru 10 unități de învățământ, asigurând comunicarea între acestea și Inspectoratul Școlar al Județului Bihor.

• **Cunoașterea grupurilor de interes:**

- a) elevii și părinții acestora;
- b) cadrele didactice și personalul nedidactic și didactic-auxiliar;
- c) factorii comunitari - Primăria Municipiului Beiuș
- d) Guvernul României, Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, Inspectoratul Școlar al Județului Bihor

• **Principalele trei grupuri de interes:**

- a) elevii și părinții acestora;
- b) cadrele didactice;
- c) factorii comunitari - Primăria Municipiului Beiuș.

• **Cerințele celor trei grupuri de interes față de școală:**

- a)- servicii educaționale de calitate;
 - învățământ gratuit;
 - implicare nu prea mare din partea părinților ;
- b)- condiții optime de desfășurare a actului educațional;
 - resurse materiale;
 - asigurarea normei didactice;
- c)- gestionarea corectă a fondurilor;
 - justificarea tuturor cheltuielilor;
 - atragerea unor surse extrabugetare de finanțare.

- **Ce solicită școala de la aceștia?**

- a)- rezultate mai bune la învățătură;
 - frecventarea cursurilor;
 - disciplină;
 - păstrarea bazei materiale a școlii;
 - relație de parteneriat cu părinții;
- b)- participarea mai activă la actul educațional;
 - preocuparea pentru formarea continuă a personalului didactic;
- c)- colaborare eficientă;
 - asigurarea resurselor materiale în concordanță cu legislația în vigoare.

ANALIZA COMUNITATII

Municipiul Beiuș este o localitate urbană de mărime mijlocie, având o populație de peste 10000 de locuitori, situat la o distanță de 62 km față de reședința de județ, cunoscut ca și centru cultural încă de la începutul secolului XIX.

Populația este în cea mai mare parte alcătuită din români, care trăiesc în deplină armonie cu naționalitățile conlocuitoare – în majoritate maghiari și rromi

Relațiile comunitare funcționează normal, chiar dacă există și deosebiri confesionale: ortodocși, greco-catolici, romano-catolici, penticostali, baptiști.

Primăria se implică mult pentru ca toate unitățile școlare să poată funcționa în condiții optime.

Derulăm programe de parteneriat cu Inspectoratul Școlar al Județului Bihor, Casa Corpului Didactic Bihor, Primăria Municipiului Beiuș, Poliția de Proximitate (Adolescență fără delicvență), Casa de Cultură a Municipiului, Muzeul municipal, Clubul Copiilor, Protopopiatul Ortodox Român (Nihil Sine Deo), Agenția Națională Antidrog –C.P.E.C.A. Bihor, Episcopia Ortodoxă a Oradiei, Autoritatea de Sănătate Publică Bihor – Biroul de Promovare a Sănătății, S08 Călugări, S04 Izbuc, Liceul Pedagogic Arad, Liceul J.L. Calderon Timișoara, Generalitat De Catalunza, Institut D'Educaio Secundaria La Sénia (Taragona), Spania, Universitatea din Oradea – DPPP și Facultatea de Științe Socio-Umane.

Liceul Vocațional Pedagogic „Nicolae Bolcaș”, din Beiuș beneficiază, în calitate de țară parteneră, de proiectul multilateral Comenius „Paix dans les cours, paix dans les coeurs, europaysons-nous”, aprobat a se derula între anii 2013-2015.

Proiectul va reuni 9 țări europene: „École Communale de Warzee” din Belgia, „Sehit Adem Yavru Ilkokulu” din Turcia, „Istituto Comprensivo di Santo Stefano di Magra” din Italia, „École elementaire et maternelle Saint Louis Gare” din Franța, „Colegio internacional SEK-ALBORAN” din Spania, „Zespot Szkot w Krowowce” din Polonia, „30 kindergarten Kosmonavt” din Bulgaria și „Gimnasio Lidorikiou” din Grecia și Liceul Vocațional Pedagogic „Nicolae Bolcaș” din România.

1.4.Modalități de realizare a diagnozei

1.4.1Analiza SWOT

Mediul intern	
Puncte tari (Strengths)	Puncte slabe (Weaknesses)
<ul style="list-style-type: none"> - Condiții optime desfășurării procesului instructiv-educativ - activitate într-un singur schimb - existența cantinei școlare și a internatului - centru de formare ECDL - cadre didactice calificate în predarea a patru limbi de circulație internațională - ofertă educațională corespunzătoare nivelului de interes al elevilor și părinților, răspunzând comenzilor sociale - <u>Calitatea resurselor umane:</u> <ul style="list-style-type: none"> - un colectiv profesoral stabil, în care se îmbină maturitatea profesională cu elanul tineresc; - o echipă managerială deschisă spre schimbare; - un număr de 9 cadre didactice metodiști I.S.J. - cadre didactice participante la cursuri de formare pe metode interactive - cadre didactice preocupate de cercetarea didactică - <u>Baza materială bună:</u> 	<ul style="list-style-type: none"> - unele carențe în dotarea școlii cu aparatură audio – vizuală și uzura morală a aparaturii existente; - fonduri insuficiente alocate pentru dotarea școlii cu obiecte și mijloace fixe și pentru investiții; - atragerea greoaie de sponsori; - existența unui singur laborator de informatică

<ul style="list-style-type: none"> - existența unui cabinet de informatică dotat cu calculatoare performante; - săli de clasă modernizate prin achiziționarea de mobilier ergonomic; - cabinete și laboratoare specializate pe diverse discipline; - existența unei săli multimedia; - existența unui amfiteatru; - biblioteca cu aproximativ 9500 de volume; 	
Mediul extern	
Oportunități (Opportunities)	Amenințări (Thearts)
<ul style="list-style-type: none"> - cultivarea relației de parteneriat cu comunitatea locală, cu Primăria Municipiului Beiuș; - interesul manifestat de întreprinzători particulari în vederea închirierii unui spațiu comercial; - sprijinul acordat de Inspectoratul Școlar al Județului Bihor în vederea eficientizării procesului instructiv – educativ 	<ul style="list-style-type: none"> - Fenomenul de îmbătrânire a populației din municipiu reprezintă o cauză a stagnării numărului de elevi. - Interesul familiei față de rolul școlii se poate diminua - În comunitatea locala exista prea multe puncte de distractie(baruri si discoteci) care ii atrag pe elevi si tineri. - Concurența neloială din partea altor unități școlare

1.4.2. Analiza PEST(E)

Analiza contextului

- **politic** Școala împărtășește POLITICA educațională a statului. Din punct de vedere al politicilor educaționale, România a avansat pe calea unei reforme coerente și complexe în învățământ. Legislația actuală sprijină dezvoltarea învățământului. Un aspect pozitiv este legat de aplicarea politicilor afirmate în legătură cu învățământul (investiții, dotări). Într-un context mai larg, România a aderat la Uniunea Europeană, ceea ce va favoriza colaborările la nivel și abordările globale ale învățării. Pe de altă parte, Uniunea Europeană a decis să schimbe politica în domeniul TIC, să dezvolte în următorii ani Internetul și să

faciliteze școlilor accesul la Internet. Contextul politic intern și internațional din domeniul educație sunt deci favorabile dezvoltării școlii .

- **economic**

Baza ECONOMICĂ a școlii este satisfăcătoare, fondurile provenind din următoarele surse:

- resursele financiare asigurate de la bugetul central și cel local;
- resurse extrabugetare provenite din:
 - donații;
 - sponsorizări;
 - închirieri de spații;

Situația economică a populației este modestă.

Se remarcă o ușoară dezvoltare economică a localității.

- **social**

Situația SOCIALĂ este de asemenea modestă, aspect reflectat în numărul mare solicitări de burse sociale, rechizite gratuite acordate sau Bani de liceu

- **tehnologic**

- mijloace audio-vizuale:
 - 3 televizor color;
 - 5 CD playere;
 - 25 videoproiectoare;
 - 1 stație de amplificare pentru curtea interioară;
 - 1 stație de amplificare de interior
 - 70 de calculatoare;
 - 10 imprimante;
 - 4 scannere
 - 15 copiatoare xerox
- școala este racordată la Internet.

Implementarea programului AEL prezintă avantaje indiscutabile pentru modernizarea procesului de învățământ.

- **ecologic**

Din punct de vedere ECOLOGIC școala este dotată cu europubele pentru gunoi. Școala nu este implicată în proiecte care ar influența negativ mediul înconjurător.

2. Viziunea și misiunea organizației

2.1.Viziune

„ o școala deschisă în vederea asigurării unui învățământ de calitate”

2.2.Misiune

Școala va avea porțile deschise pentru toți cei care au nevoie de educație (copii, tineri și adulți). Dorim să optimizăm predarea și să folosim eficient și flexibil resursele educaționale în consens cu toate grupurile de interes, în vederea satisfacerii nevoilor unei societăți în continuă transformare. Avem ca prioritate pregătirea preșcolarilor și elevilor pentru o lume în schimbare, formându-le capacitate, deprinderi și competențe care să le permită să-și găsească locul și menirea socială.

3.Obiectivele organizației

3.1. Obiective generale:

- Să răspundă în condiții optime cererii comunității locale de pregătire a tineretului la nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal în concordanță cu schimbările din societate;
- Să determine conturarea unui profil uman complex, capabil să se adapteze la dinamica societății democratice bazată pe economia de piață caracterizat prin a fi bun cetățean, înzestrat cu o bogată cultură generală aptă să devină fundamentul oricărei specializări, deschis și adaptabil la nou, dinamic, cu putere de discernământ, capabil să ia decizii juste și prompte, să acționeze rapid și eficient, să fie solidar cu semenii în cauze nobile;

- Să structureze personalitatea tânărului prin însușirea elementelor fundamentale ale științei și culturii, asigurarea accesului la niveluri superioare ale acestora prin însușirea și dezvoltarea limbajelor: limba română, limbi de largă circulație internațională, matematic, informatic și artistic;
- Să asigure tineretului școlar o dezvoltare armonioasă prin educație intelectuală, moral-civică, fizică, igienico-sanitară, estetică și tehnologică corespunzătoare vârstei, intereselor și idealului fiecărui elev;
- Să asigure elevilor, corespunzător nivelului de școlaritate, cunoștințele, capacitățile, abilitățile și atitudinile cu care să poată promova în treptele următoare de parcursuri curriculare sau să practice o activitate utilă și să-l ajute în autoinstruire, formarea unei personalități active, motivate și creative, capabilă de opțiune și decizie.

3.2. Ținte strategice:

1. Dezvoltarea la elevi și cadre didactice a competențelor de a proiecta și realiza în echipă activități instructiv-educative utilizând mijloace didactice moderne
2. Lărgirea orizontului cunoașterii prin activități școlare și extrașcolare pornind de la diagnosticul nevoilor individuale de educație
3. Centrarea activității instructive pe învățarea în clasă prin reorganizarea spațiului clasei și elaborarea de material didactic propriu.
4. Stimularea participării elevilor și cadrelor didactice la viața comunității (prin asumarea de roluri și responsabilități în cadrul acesteia)
5. Modernizarea bazei materiale a școlii

ȚINTA STRATEGICĂ: 1.Dezvoltarea la elevi si cadre didactice a competentelor de a proiecta si realiza in echipa activități instructiv-educative utilizând mijloace didactice moderne

Direcții strategice	Acțiuni propuse	RESURSE	Termen	Responsabil	Observații
Opțiunea curriculară	<p>Inițierea și promovarea la toate disciplinele de studiu a unor metode noi de predare interactivă. Utilizarea programului aEL în predarea diferitelor discipline de învățământ.</p> <p>Formarea și dezvoltarea capacității de gândire critică și divergență prin implementarea programelor de educație antreprenorială Junior Achievement.</p> <p>Obținerea de noi performanțe de către elevi prin organizarea atelierelor de lucru și proiectelor interdisciplinare.</p> <p>Cresterea calității activităților didactice și extradidactice prin racordarea acestora la obiectivele școlii și finalitățile învățământului pe cicluri curriculare, prin raportarea la standardele curriculare, la standardele și descriptorii de performanță</p> <p>Identificarea și stimularea elevilor capabili de performanță în diferite domenii de activitate.</p> <p>Facilitarea accesului la o educație de calitate pentru elevii cu CES prin aplicarea planurilor de intervenție personalizată și prin adaptările curriculare.</p> <p>Obținerea de rezultate superioare la examenele de evaluare națională și bacalaureat prin pregătirea corespunzătoare.</p> <p>Implementarea de CDS care promovează abordările transdisciplinare/transcurriculare și arta teatrului (pentru specializarea Filologie)</p> <p>Crearea unui cadru optim de implementare a unei noi limbi de studiu (Limba Italiană, Germană, Spaniolă).</p>	<p>cadre didactice</p> <p>elevi</p> <p>psiholog școlar</p> <p>părinți, cadre didactice</p>	<p>permanent</p> <p>conform graficelor</p>	<p>Director</p> <p>Didirector adj.</p> <p>Responsabilii de catedre</p>	<p>CDS: Învățare în societatea cunoașterii</p>
Opțiunea financiară și a dotărilor	<p>Achiziționarea de: rețea de calculatoare (laptop, notebook) și rețele wireless de conexiune la internet.</p>	<p>contabilitate</p>	<p>2014-2015</p>	<p>Director, director adjunct prof. de informatică</p>	<p>realizat 80%</p>

materiale	-2 televizoare LED pentru cabinetele de informatică. -CD-uri și soft-uri educaționale -enciclopedii -consumabile -motivarea cadrelor didactice prin alocarea de fonduri de premiere, gradații de merit -dotarea unui Laborator fonetic și a unui Cabinet de Limbi Moderne				
Opțiunea investiției în resursa umană	- valorificarea unor cunoștințe ale cadrelor didactice care au studii superioare de specialitate în domeniul Tehnologiei Informației - cursul de perfecționare profesională în domeniul managementului educational urmate de cadrul didactic respectiv -participarea cadrelor didactice la cursuri de formare privind metodele de predare interactiva, proiectarea transdisciplinară, competențe TIC, <i>learning by doing</i> /	cadre didactice CCD DPPPD	anual	Director adj Responsabil cu perfecționarea	
Opțiunea relații comunitare	- posibilitatea de a beneficia de serviciile scolii toți membrii comunității interesați -Intalniri cu parintii pe diverse teme ca : igiena,relatia copil-scoala-parinte -cursuri de educare, de informare pentru parinti derulate in cadrul scolii -proiectii de filme si materiale informationale pentru membrii comunitatii	diriginți cadre didactice medicul școlar elevi ASP	periodic Conform Planului managerial al școlii	director adjunct Responsabilul de proiecte și programe educative	

ȚINTA STRATEGICĂ 2. Lărgirea orizontului cunoașterii prin activități școlare și extrașcolare pornind de la diagnosticul nevoilor individuale de educație

Direcții strategice	Acțiuni propuse	RESURSE	Termen	Responsabil	Observații
Opțiunea curriculară	Optimizarea raporturilor profesor-elev, elev-elev, profesor-clasa; Antrenarea parintilor in soluționarea problemelor clasei, ale scolii; Creșterea motivației elevilor și parintilor pentru obtinerea de rezultate superioare la invatatura, disciplina și frecvența; Sporirea eficienței activității	cadre didactice diriginți elevi părinți	permanent	Director	

	<p>extracurriculare in ocuparea utila a timpului liber in vederea formarii complexe a personalitatii tanarului; Formarea și consolidarea abilităților de management decizional în ceea ce privește opțiunea școlară și profesională; Dezvoltarea abilităților de leadership; Dezvoltarea abilităților de muncă voluntarială prin organizarea unui concurs de proiecte de voluntariat cu participare internațională și prin implicarea în SNAC; Dezvoltarea spiritului civic și democratic prin acțiuni de simulare a procesului de vot la nivelul întregii populații școlare, organizate anual; Implementarea unui club de astronomie la nivel de școală; Aprofundarea unor teme de studiu la disciplinele de bază prin excursii tematice, vizite, drumeții, orientare turistică.</p>	diriginți cadre didactice	conform planificărilor	Director adjunct Consilier educativ	
Opțiunea financiară și a dotărilor materiale	<p>- pachetul de servicii pentru excursii, activități culturale, sportive, de dezvoltare personală - materiale didactice : camera video (consumabile: hârtie, busole, cort, hârtie, cretă, etc.) -atlas,enciclopedii ,casete-video cu substrat educational - atragerea de finanțare extrabugetară și comunitară pentru construirea unui amfiteatru în aer liber în curtea școlii; - atragerea de finanțare extrabugetară și comunitară pentru dotarea unui observator astronomic -atragerea de finanțare extrabugetară și comunitară pentru construirea unui bazin de înot acoperit; -atragerea de finanțare extrabugetară și comunitară pentru crearea unui centru de educație nonformală și orientare în carieră la nivel de școală.</p>	cadre didactice diriginți elevi părinți catedra de discipline socio-umane	conform graficului activităților educative	Director adjunct Consilier educativ	
Opțiunea investiției în resursa umană	- programe de formare comune pentru cadre didactice, părinți, elevi în domeniul educației para și perișcolare	cadre didactice părinți elevi formatori pentru educația adulților	2015-2016	Director adjunct Consilier educativ	Desfășurat programul ;;Eu și copilul meu”
Opțiunea relații comunitare	Desfășurarea în comun, elevi, părinți, cadre didactice, alți reprezentanți ai comunității – a unor activități pentru	cadre didactice părinți	conform graficului activităților	Director adjunct Consilier educativ	

petrecerea timpului liber (concursuri sportive pe echipe mixte, piese de teatru, expoziții, excursii, proiecte de promovare a potențialului folkloric local și național, etc.), Serbari scolare Participarea cadrelor didactice și elevilor la mobilitati internationale de tipul Comenius sau Erasmus+	elevi catedrele de limba și literatura română, limbi străine, educație fizică	educative		
---	--	-----------	--	--

ȚINTA STRATEGICĂ 3. Centrarea activității instructive pe învățarea în clasă prin reorganizarea spațiului clasei și elaborarea de material didactic propriu.

Direcții strategice	Acțiuni propuse	RESURSE	Termen	Responsabil	Observații
Opțiunea curriculară	Pe măsura dezvoltării bazei materiale și didactice, a resurselor umane și informaționale, în spiritul principiilor și exigențelor reformei, oferta curriculară va fi diversificată pentru a răspunde cerințelor comunității, aflată mereu în schimbare prin transformarea mediului economic, social, cultural etc; Întreg personalul didactic și didactic auxiliar își va însuși tehnica lucrului cu calculatorul; Personalul didactic auxiliar va urma parcursuri curriculare specifice, necesare ridicării gradului de calificare; Cresterea calificării personalului muncitor în vederea utilizării corespunzătoare a noilor dotări și aplicarea de soluții la noul nivel al tehnicii; Utilizarea la toate disciplinele de studiu (din trunchiul comun și CDS) a metodelor noi, moderne, interactive de predare-evaluare	cadre didactice personal didactic și didactic auxiliar cadre didactice elevi	2013-2014	Director Director adjunct Responsabil cu perfecționarea	Proiect de instruire ECDL în parteneriat cu Asociația INSTRUIT
Opțiunea financiară și a dotărilor materiale	- achiziționarea de calculatoare, softuri educaționale, cărți de specialitate, jocuri didactice, planșe, fișe de lucru, casete video, televizor, , aparat foto digital - plata serviciilor unui consultant pentru a sprijini cadrele didactice din școală în înțelegerea modului de organizare a clasei pe principiul învățării centrate pe elev.	prof informatică contabil	2014-2015	director adj contabil	realizat 80%

Opțiunea investiției în resursa umană	- inițierea în ore de informatică - urmarea de către cadrele didactice a unor cursuri de inițiere în informatică, de predare folosind mijloace audio-vizuale tehnice moderne	cadre didactice	2013-2018	Director adjunct Responsabil cu perfecționarea	
Opțiunea relații comunitare	- desfășurarea de către elevi și cadre didactice în comunitate a unor acțiuni de informație și educare, utilizând mijloacele tehnice: proiecții de filme, piese de teatru, expoziții de materiale (didactice, creații artistice, mici produse de creație tehnică, etc.) confecționate în școală - invitarea unor personalități din comunitatea locală pentru prelegeri cu elevii pe diferite teme	cadre didactice elevi personalități din comunitatea locală	Periodic, conform Planului managerial al consilierului educativ	Director adj Consilier educativ Diriginți	

ȚINTA STRATEGICĂ 4. Stimularea participării elevilor și cadrelor didactice la viața comunității (prin asumarea de roluri și responsabilități în cadrul acesteia)

Direcții strategice	Acțiuni propuse	RESURSE	Termen	Responsabil	Observații
Opțiunea curriculară	Educarea elevilor prin CDS pentru parteneriat și cooperare în comunitate, pentru dobândirea de competențe de comunicare socială. Existența unor programe de discipline opționale pentru dezvoltarea competențelor sociale: Sociologia familiei, Tehnici de învățare eficientă, Psihologia adolescentului. Susținerea și implementarea de activități în parteneriat cu exponenții comunității locale pe teme de interes cum ar fi: nondiscriminarea, participarea activă, stimularea gustului pentru lectură, promovarea comportamentelor nonadictive, ecologie, etc	cadre didactice elevi părinți	Permanent	Director Director adjunct Consiliul pentru curriculum	Concursul Internațional de Proiecte de Voluntariat PENTRU NOI OAMENII
Opțiunea financiară și a dotărilor materiale	-tiparirea de materiale promotionale pe teme de educație sanogenă -raspandirea lor in comunitate(fluturasi, afise)	profesori de limba română, biologie, elevi	la diseminarea rezultatelor	director adjunct consilier educativ profesor informatică	
Opțiunea investiției în resursa umană	-programe de parteneriat cu Biserica, Direcția de Sănătate Publică a Județului Bihor, Politiia și Primaria.	cadre didactice elevi reprezentanți ai comunității	permanent	director directora adj consilier educativ responsabil cu	

	-programme comune de formare pentru cadrele didactice si alti reprezentanti ai comunitatii in domeniul negocierii si formarea unor trasaturi pozitive de caracter.	parteneri		perfecționarea	
Opțiunea relații comunitare	-realizarea in comun a unor activitati scolare si extrascolare cu O.N.G., diferiti sponsori(societati comerciale) -organizarea de lectorate cu parintii pe probleme de consiliere scolară -promovare relatiilor de colaborare cu toti factorii educationali	profesori elevi alți factori educaționali sponsori	conform planului managerial al școlii	director directora adj consilier educativ	

ȚINTA STRATEGICĂ 5.Modernizarea bazei materiale

Direcții strategice	Acțiuni propuse	RESURSE	Termen	Responsabil	Observații
Opțiunea curriculară	Achizitionarea de harti, planse didactice, carti -pentru toate obiectele de învățam Construirea unui amfiteatru în aer liber	cadre didactice bibliotecar	Permanent 2013-2014	comisia de inventariere bibliotecar	
Opțiunea financiară și a dotărilor materiale	Geamuri termopan, extinderea instalației de incalzire centrala și izolarea corespunzătoare a țevilor, grupuri sanitare corespunzatoare normelor igienice în clădirile destinate învățământului primar Construirea unei săli de dormit pentru copiii de la grupa pregătitoare, Modernizarea si dotarea corespunzătoare a blocului alimentar, cu anexele aferente și a sălii de servire a mesei. Extinderea conexiunii la Internet intocmirea judicioasa a bugetului școlii; inchirieri de spatii disponibile cu revizuirea si actualizarea anuala a contractului; achiziționarea de mobilier ergonomic	serviciul contabilitate reprezentanții primăriei profesor de informatică	Anual 2013-2014 2013-2014	Director director adjunct contabil sef	realizat 50%
Opțiunea investiției în resursa umană	Monitorizarea de către membrii desemnați ai Consiliului de administrație și reprezentanții primăriei a etapelor de desfășurare a lucrărilor	Conducerea școlii, departamentul financiar-contabil, administrator, specialiștii de la Primărie	pe parcursul desfășurării lucrărilor	director director adj	

Opțiunea relații comunitare	Primaria- copartner de proiect colaborarea cu reprezentanții primăriei în realizarea proiectului	personal medidactic specialiști primărie	pe toată durata proiectului	director director adjunct	

Motivarea țintelor strategice:

Preocupările privind calitatea învățământului și prevederile impuse de noul cadru legislativ constituie premise pentru asigurarea unei corelări corespunzătoare între obiectele educaționale și nevoile de dezvoltare economică și socială specifice unei economii bazate de cunoaștere.

Noua lege a educației accentuează dimensiunile și principiile specifice: orientarea educației către dezvoltarea competențelor, abilităților și aptitudinilor, o ofertă educațională mai flexibilă, posibilitatea de a realiza parcursuri școlare individualizate prin alternative educaționale, introducerea unor noi mijloace de selectare și organizare a conținutului disciplinelor de învățământ, adaptarea conținutului învățării la cerințele vieții cotidiene și corelarea acestuia cu cerințele pieței forței de muncă.

Strategia Dezvoltării Învățământului Preuniversitar până în 2013 definește următoarele priorități strategice pentru educație:

- **Realizarea echității în educație;**
- **Asigurarea educației de bază pentru toți cetățenii; formarea competențelor cheie;**
- **Fundamentarea actului educațional pe baza nevoilor de dezvoltare personală și profesională a elevilor, din perspectiva dezvoltării durabile și a asigurării coeziunii economice și sociale;**
- **Deschiderea sistemului educațional și de formare profesională către societate, către mediul social, economic și cultural;**
- **Asigurarea complementarității educației formale, nonformale și informale; învățarea permanentă ca dimensiune majoră a politicii educaționale;**
- **Creșterea calității proceselor de predare-învățare, precum și a serviciilor educaționale.**

(Sursa: PLAI 2007-2013)

Pe baza consultărilor sale, Comisia Europeană propune concentrarea eforturilor cooperării europene în domeniul educației și formării profesionale în anii care au rămas până în 2020 asupra unui număr de patru obiective strategice:

- realizarea în practică a **învățării de-a lungul vieții și a mobilității cursanților;**
- îmbunătățirea **calității și eficienței** ofertei de educație și formare profesională și a rezultatelor;
- promovarea **echității și a cetățeniei active;**

□ stimularea **inovării și creativității, inclusiv a spiritului antreprenorial**, la toate nivelurile de educație și de formare profesională.

Aceste provocări ar trebui abordate printr-o politică adresată tuturor sistemelor ca un întreg (învățământul școlar, învățământul superior, educația și formarea profesională (VET) și educația adulților). Prin urmare, învățarea de-a lungul vieții reprezintă o perspectivă fundamentală pentru toate obiectivele menționate mai sus.

Educația este percepută astăzi ca o funcție vitală a societății contemporane deoarece prin aceasta societatea își perpetuează existența, transmițând din generație în generație tot ceea ce umanitatea a învățat despre ea însăși și despre realitate. De la școala contemporană societatea așteaptă astăzi totul: să transmită tinerilor o cunoaștere acumulată de-a lungul secolelor, să-i ajute să se adapteze la o realitate în continuă dezvoltare ca adult. Toate marile teorii sociologice subliniază importanța calității experiențelor școlare în integrarea socială a indivizilor, ceea ce argumentează interpretarea: școala și problemele sociale reprezintă cele două fețe ale aceleiași monede.

- **Din punctul de vedere al politicilor sociale, consecința acestei viziuni este una extrem de importantă: la ora actuală se preferă investirea resurselor în școală, în scopul creșterii calității actului educativ, decât în sistemele de control social sau în sistemele de susținere socială. Această strategie corespunde principiului intervenției timpurii, este mai bine să previi, decât să vindeci, și principiului intervenției eficiente: investiția în școală se finalizează în calitatea intelectuală, morală, profesională și socială a absolvenților.**
- **Absolvenții care probează autonomie intelectuală și morală, capacitate de adaptare la schimbări, solidaritate și atitudine deschisă, pozitivă față de învățare sunt mai apti să-și rezolve singuri și corect problemele existențiale și vor da dovadă de o conduită dezirabilă social, deci nu vor contribui la creșterea disfuncționalităților sociale.**
- **LICEUL VOCAȚIONAL PEDAGOGIC „NICOLAE BOLCAȘ” BEIUȘ este o unitate școlară în slujba comunitatii, având capacitatea de a funcționa ca o structură eficientă și echitabilă pentru toate categoriile de copii și de a asigura progresul tuturor elevilor săi, pregătindu-i pentru o societate în schimbare.**

Țintele mai sus precizate au ca fundament nevoile educaționale ale elevilor identificate prin analizarea modului și a condițiilor de funcționare ale unităților noastre școlare în comunitate.

Având în vedere faptul că școala noastră, atât prin tradiție cât și prin rezultatele muncii oamenilor ei, are o imagine bună în comunitate, o oferta de instrucție optimă, cadre didactice calificate și stabile, ne propunem să folosim eficient și flexibil toate resursele de care dispunem pentru a pune bazele unei școli moderne. Dorim ca prioritățile școlii să se îmbine armonios cu interesele elevilor, părinților și ale comunității.

Un aspect de asemenea important este legat de un management eficient al timpului liber. Lipsa unor principii clare de organizare a timpului liber, necunoașterea intereselor, a priceperilor practice pe care le deține fiecare elev – toate acestea fac ca timpul lor liber să nu fie valorificat decât prea puțin.

Analizând deschiderile oferite de noile planuri de învățământ, școala noastră își propune să cristalizeze principalele soluții cu privire evoluția sa, punând bazele unei școli moderne, orientate spre viitor, receptivă la nou, o școală în care învățare inovatoare să fie aplicată la clasă.

Utilizarea mijloacelor informatice moderne, este absolut necesară în vederea creșterii calității muncii cadrelor didactice.

Comunitatea, partenerii, elevii și părinții acestora vor fi informați cu conținutul proiectului de dezvoltare instituțională și indicatorii de realizare prin invitarea de a participa la activitățile proiectate, revista școlii, televiziunea locală și site-ul școlii.